

PRZYPALAĆ (9) *vb impf*

W formach odmiennych i part pierwsze a pochylone.

praes 1 sg przypalám (7). ◇ [3 sg przypalá.] ◇ praet 3 pl subst przypalały (1). ◇ [imp 2 pl przypalájcie.] ◇ part praes act przypalając (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w. s.v. przypalić.

1. Poddawać działaniu ognia lub rozżarzonej rzeczy; adurere Mącz, Calep; suburere, urere, uritare Calep (8): Aduro, Przypiekam/ przypalam/ przyżegam. *Mącz* 509a; Uro, Cremo, vel calore aut frigore laedo. – Przypaliam. *Calep* 1143b; Suburo, Leviter aduro – Przypaliam. *Calep* 1023b, 30a, 1143a.

przypalać komu [= sobie] co (1): GliczKsiąż B5v; [Była tá Pentezilea Krolewná iedná z onych niewiałt walecznych/ ktore łobie pierśi dla łuku ciągnienia/ przypalały HistTroj Kv].

a. Wypalać zamię ogniem (2): Inuro, Przypalam/ przyżegam/ cechuyę. *Mącz* 509a.

Zwrot: »przypalać cechę« (1): Tudiculo, Przibiyam/ przypalam cechę. Mącz 467d.

2. Wywoływać bardzo wysoką temperaturę, mocno ogrzewać (1): Gdyż żymność wízelka wybiela, iako gorączość przypalając rumieni. *GlabGad Ev; [Cresc 1571 187; A wrzekach wody przezrocziště Do samego namułu prawię wisichały OD promieniyow slonecznych ktore przypalały ŚwirPasiecz 270].*

3. [Rozpalać ogień lub podsycać go, by nie zgasł:

Zwrot: »w piecu przypalać«: A wy tu, dzieci, w piecu przypalajcie, Nam społem wszytkiem myśl dobrą dzielajcie Otwin(?)Erot 124.]

Formacje współrdzenne cf PALIĆ.

Cf PRZYPALAJĄCY